

جان و جهان ! دوش کجا بوده ای

جان و جهان ! دوش کجا بوده ای
نی، غلظم 1 ، در دل ما بوده ای
آه که من دوش چه سان بوده ام؟!
آه که تو دوش کرا بوده ای؟!
رشک برم کاش قبا بودمی
چون که در آغوش قبا بوده ای
زهره ندارم که بگویم ترا :
«بی من بیچاره کجا بوده ای؟»
رنگ رخ خوب تو، آخر، گواست
در حرم لطف خدا بوده ای
آینه ای، رنگ تو عکس کسی است
تو ز همه رنگ جدا بوده ای

مولانا جلال الدین محمد بلخی
به کوشش محمد رضا شفیعی کدکنی

1 یعنی در اشتباهم. حافظ می گوید
دیشب گله زلفت با باد صبا گفتم
و در جای دیگر
دی می شد و گفتم، صنما، عهد به جای آر
گفتا: غلطی خواجه، درین عهد وفا نیست